

Bükkölésünk direkt a Csurgói Ház köré épült, mert ez a hely gyönyörű, kiváltképp télvíz idején.

Azzugyvót, hogy Bakonyiakkal leszünk társbérletben, aztán mégse.

A Zé-Hegyó-Nyikoláj-Bongy Előőrs már befűtve várta a Pity-Val-Rájen-Weisz-Rogos Brigádot, berendezkedés, na, már megint nem lesz meg a bg előtti 8 óra alvás. Annál is inkább, me Hegyó, az elsőnek érkezettek jogán lestoppolta a Val+Pity alvóhelyet, amit nem hagyhattunk megtorlatlanul, „effektíve” (itt emlékeznők meg Ben Géza Affleck születésnapjáról, Isten éltesse!) eltoltuk a matracát, az alvó Petyával együtt.

A reggeli kelészet fázisai: „7 óra van, ébresztő fel, reggeli tornához sorakozz!” (...) „negyed 8 van..” (hmpf) „fél 8 van... Rájen... ébresztő!” (Hepe, nem akarsz rántottát sütni..?) nem akart. L

Azért a jó kis reggeli összeállt, hmhhh...:P begelés, készülődés, indulás, célunk a Láner köteles része. A kulcsfelvételnél azonban koppantunk, mert azt már kiadták egy másik csoportnak. Sebaj, irány a Szikla, stratégiai sörözés, kávézás, mostmilegyen. Tökjő, Kecse-lyukba megyünk, jön Timike is, Val barátnéja. Amíg érte lett menve, addig összeállítottunk egy Fogadalmi Listát, mely kifüggesztésre került a kocsma falára, és olyan történelmi jelentőségű pontokat tartalmaz, hogy aszongya: 1 héten max 3 sörözés, reggel teja+kévé főzés, nem-én-vagyok-a-legcsinosabb és még sorolhatnám. Alá lett írva, úgyhogy mosmá nem tagadhatod le, Elnök Úr! :P

Kecse-lyuk, ami az elején bő, a végén nagyon nem. De amíg ezt megtapasztaltuk, fantasztikus meanderekben kanyarogtunk, tócsákon keltünk át, hihetetlen, hogy a víz mikre képes... ez a bg azért is nevezetes, mert itt lakik a Gebhardt Futrinka, bár vele sajnos nem találkoztunk, hm, nemtom, látta őt valaki? A végén annyira beszűkülnek a meander falai, hogy csak Rájen nyomakodott át rajta, de vissza is fordult, azt mondta, hogy járhatatlan. (És ennek rokkó árnyalása.)

A kocsikhoz visszaérve kettéváltunk, az Éhesek Csapata úgy döntött, hogy bevárja a Timivel

sétáló Valt, a Kocsikulcs-Hordozót, míg a többiek nekiindultak gyalog, cél a Herman Ottó barlang. Tyúúú... a bg-nek 2 bejárata van és közvetlenül a főút mellett található. Egy patakon kell átgázolni, hogy megközelíthessük. Húúú... elképeszt ő volt! A széles bejáratnál egyből a vízbe lehet gyalogolni, ami most tükörjéggé volt fagyva. Beljebb egy sziklafalat világított meg valami felülről jövő fény, és úgy állt ott, mintha a jégből nőtt volna ki! Egyikőnk be akart csúszni hason (na, ki lehetett ő?), finoman le is lett beszélve (Hepe bazmeg, nehogy bemennyé), mert hárman ráálltunk (a jégre) és az, ugrálás hatására tssssss berepedt. A másik bejárat hú, vadregényes, azt néztük, hogy kötéllel le lehet ereszkedni a peremről... alattunk víz és a víz körül szárazföld. A bg jégcsap-szakállat növesztett a bejáratai köré, a lecsöpögő víz kristálytisza jég-cseppkőformákra fagyott.

Aztán némi kerítés-körbemászás árán megcsodálhattunk egy mesterséges gátat, aztán irány a Szikla, újabb terv-tény egyeztetés végett. Forralt bor, hmm.... Majd ismét kettéválás: diplomáciai küldöttgyűlés indult Létrásra, a Láner-kulcsért, a többiek irány a Házba. Befűtés, evészet, Zé, Pity és a Láncfűrész jóvoltából nem fagyunk meg most sem. Kulcs nincs, de vasárnap reggel mehetünk a Lánerbe, jó.

Csomózás, aztán Diabáz. Először, hogy megnézzük, ki lehet-e nyitni. Aztán már beöltözve. Végül kötéllel felszerelve. Merthogy tiszta jég volt a bejárata. A kútgyűrű létráján ereszkedve csilingeltek a levert jégcsapok. A létra végéhez érve dülfer, amit hogyan is kell őő... gyorstalpaló odafönt, megfagyás ellen. Kéz-és lábujjak érzéketlenek. Najó, de hogyan fogunk kijönni? Pityke visszahozza tűnőfélben lévő jókedvünket: azé ti is kíváncsiak vagytok a jeges részre, nem? Naná! Szerencse le!

Hűazannya! A Diabáz gyönyörűsége! Ott folyik a patak a lábunk mellett, az mekkora, mikor egy keskeny vízesés mellett jössz le a létrán!! Kifelé kesztyű visszavesz, me különben a kezed ragad oda a létrához. Csomók a kötéltre, és kimászás, ami könnyebben ment, mint gondoltuk. Vissza a Házba és olyan hideg volt, hogy összeragadt az orrlukunk és megfagyott a ruházatunk. Kiteregetett, lógó harisnyák, nyulak, overálok közt bős kukoricaevésbe kezdünk, aztán bepilledtünk, mert holnap (vagyis már ma van) „korán kelés”.

Irány Létrás, Láner szintes ága, mert a kötelest már kezdték kiszerezni, nekünk meg korán haza köllött érni. Én még itt se voltam, és hát húúú... kiemelném az izgis mászásokat és a fűrtökben csüngölő kelempászokat, egyikük épp a fejünk mellett alukált, a bundáján a fagy apró gyöngyökben csillogott. Fantáziát felcsigázó mellékjáratok, ide vissza kell jönni!

2010. 01. 22–24., Bükki

Írta: Rogos

2010. február 01. hétfő, 12:56 -

A zár olyan szinten be volt fagyva, hogy nem tudtuk visszacsukni.

Aztán nyomás a MrBurgerbe.

Viszlát, Bükki, márciusban újra jövünk és hozunk gumicsónakot! :D

By Rogos